

Nyní s větším odstupem času, kdy již přes 20 let nepracuji v Tesla VÚST, si stále více uvědomuji význam tohoto ústavu. Hlavní předností ústavu byla skutečnost, že převážná většina pracovníků, především techniků, a to dobrých techniků, dělala svou práci se zájmem a ráda. Velmi často řešili úkoly i mimo pracovní dobu, protože je řešení zaujalo a měli zájem o jeho výsledky. Někteří, a nebylo jich málo, iniciativně řešili mimo své pracovní úkoly a pracovní dobu i další technické problémy. Jako jeden z příkladů je možno uvést vývoj a v rámci Svazarmu i kusovou výrobu převaděčů nezbytných pro pokrytí odlehlých oblastí televizním signálem.

Ústav zaujímal důležité místo v čs. slaboproudém průmyslu. Stál u zrodu nových oborů v ČSR, např. letecké radiotechniky, pozemních radiokomunikací, radiového spojení pro družicové systémy. Důležitá byla i činnost ústavu pro obranu státu, pro digitální zpracování televizního signálu a pod. Výsledky své činnosti předával většinou do výrobních podniků np. Tesla. Velkou část zakázek úseku sdělovacích systémů (úsek 2) zadával a hradil stát, menší část, jednotlivé výrobní podniky (Tesla Pardubice, Brno, Bratislava, Vráble aj.).

Ústav měl dobré vztahy a spolupráci i s jinými odbornými pracovišti. Důležitá byla např. spolupráce s Ústavem radiotechniky a elektrotechniky ČSAV a s ÚVR Opocinek. Někteří špičkoví odborníci ústavu přednášeli externě na vysoké škole a i dnes několik bývalých zaměstnanců ústavu učí na průmyslové škole. Po rozpadu VÚST založili bývalí pracovníci řadu prosperujících firem v oboru sdělovací techniky.

Probíhala též spolupráce s jinými státy RVHP. V letech 1967 a 1968 jsem navázal nadějnou spolupráci s podnikem ve Slovinsku, kde jsme očekávali společný vývoz na západ. Vlivem politických změn v r. 1968 byla však spolupráce zrušena.

Rivalita a boje o vyšší místa a platy, jaké jsou obvyklé dnes, nebyly v ústavu známy. Bylo to způsobeno i tím, že bylo podstatně menší platové rozpětí mezi jednotlivými kategoriemi pracovníků, než jaké je v dnešní době.

Rozhodujícím způsobem se na vzniku ústavu a jeho dalším úspěšném rozvoji podílel ředitel Jiří Rada. Spojením oborů materialové a součástkové základny s oborem sdělovacích systémů vznikl dobrý základ ke komplexnímu řešení. Ředitel vytvořil v ústavu tvůrčí klima, které bylo základem dobrých mezilidských vztahů a tím i dobrých výsledků práce ústavu. Byl velmi aktivní a plně se zajímal o práci ústavu. Již při jízdě autobusem ráno do práce získával od pracovníků informace o čerstvých problémech. Pak si mne zavolal a žádal informaci o stavu jejich řešení.

Nejvýrazněji se kladný vztah pracovníků k ústavu projevil v srpnových dnech 68, kdy za mnou přicházeli mnozí, dokonce i ti, které jsem nepovažoval za zvláště aktivní, a žádali o zadání práce, kterou by mohli přispět k tehdejší mimořádné činnosti ústavu směřující k narušení vstupu cizích vojsk.

Vítám, že se bývalí pracovníci úseku sdělovacích systémů rádi scházejí a i s dalšími, z jiných útvarů ústavu si stále mají co říci. Hlavním a aktivním organizátorem schůzek je Vladimír Černík, bývalý provozní inženýr úseku.

Ing.Karel Strnad – prosinec 2010